

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420200986
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4420200986.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovaným: 1. Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. L., M. R. I. XX, 2. F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. L., M. R. I. XX, obaja zastúpení JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa 5, IČO: 42 350 026, o 10.352 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 30. novembra 2020, č. k. 6Csp/21/2020-308, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. vo veci samej a výroku III. o náhrade trov konania z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nové Zámky (ako súd prvej inštancie alebo prvoinstančný súd v zmysle § 12 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom z 30. novembra 2020, č. k. 6Csp/21/2020-308 („napadnutý rozsudok“) vo výroku I. rozhodol, že žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 8.646,17 eur, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 10.046,92 eur od 26.07.2017 do 13.01.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.883,52 eur od 14.01.2020 do 11.02.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.730,79 eur od 12.02.2020 do 17.03.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.578,06 eur od 18.03.2020 do 16.04.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.422,63 eur od 17.04.2020 do 30.04.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.267,20 eur od 01.05.2020 do 15.06.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.096,23 eur od 16.06.2020 do 21.07.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.925,26 eur od 22.07.2020 do 28.07.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.806,10 eur od 29.07.2020 do 26.08.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.702,48 eur od 27.08.2020 do 08.10.2020 a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.646,17 eur od 09.10.2020 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

1.2. Konanie o zaplatenie sumy 1.705,83 eur zastavil (II. výrok)

1.3. O trovách konania rozhodol vo výroku III tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

1.4. V IV. výroku rozsudku uviedol, že súd vracia žalobcovi súdny poplatok zaplatený prevodným príkazom v sume 95,30 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta a. s. Banská Bystrica, Partizánska cesta 9, a to do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

2.1. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil podľa ustanovení § 52 ods. 1, § 488, § 491 ods. 1, § 657, § 121 ods. 3 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a výrok rozhodnutia o zastavení konania odôvodnil podľa § 144 a § 145 ods.1 a 2 CSP.

2.2. Výrok rozhodnutia o trovách konania oprel o ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP.

3.1. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalobca (pôvodne VÚB a.s. Bratislava) sa žalobou, ktorá bola súdu doručená dňa 28.02.2020, domáhal zaplatenia sumy 10.352,00 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 10.352,00 eur od 26.07.2017 do zaplatenia. Žalobca uviedol, že právny predchodca pôvodného žalobcu (Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok) dňa 15.08.2016 uzavrel so žalovanými v 1. a 2. rade (ďalej len „žalovanými 1/ a 2/“ v príslušnom gramatickom tvare v zmysle § 60 CSP - pozn. odvolacieho súdu) zmluvu o úvere č. 7580501285, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným 1/ a 2/ úver v sume 13.000 eur, obaja žalovaní sa zaviazali tento úver pôžičku splácať v mesačných splátkach po 225,61 eur po dobu 96 mesiacov, t. j. obaja žalovaní mali zaplatiť žalobcovi celkom sumu 21.658,56 eur pri riadnom a včasnom splácaní. Obaja žalovaní doposiaľ na úhradu uvedenej pôžičky zaplatili 4.565,85 eur.

3.2. Keďže žalovaní porušili svoju povinnosť splácať úver včas a riadne, žalobca dňa 26.05.2017 listom vyzval obidvoch žalovaných k úhrade dlžných splátok a upozornil ich na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, a keďže obidvaja žalovaní ani v dodatočne poskytnutej lehote 30 dní dlžné splátky nesplátili, žalobca dňa 19.07.2017 úver zosplatnil, o čom informoval obidvoch žalovaných listom zo dňa 20.07.2017. Žalovaní sa dostali do omeškania viac než tri mesiace, a preto žalobcovi vzniklo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu.

3.4. Žalobca uviedol, že zmluvnú pokutu, ktorá je uvedená v prehľade splátok a úhrad v sume 1.377,32 eur si neuplatňuje. Ku dňu zosplatnenia dlžná suma predstavovala 14.612,77 eur, žalovaní ku dňu podania uhradili sumu 4.565,85 eur; okrem uvedenej sumy žalobca požadoval aj úhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 305,08 eur. Žalovaná suma 10.362 eur predstavuje rozdiel medzi sumou nedoplatku úveru ku dňu zosplatnenia v sume 14.612,77 eur, ku ktorej sú prirátané náklady spojené s vymáhaním pohľadávky v sume 305,88 eur a uhradenou sumou 4.565,85 eur, ktorú žalovaní do podania žaloby uhradili. K žalobe žalobca pripojil notársku zápisnicu o zlúčení spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok so spoločnosťou VÚB a.s. Bratislava, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predžalobnú upomienku, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľad splátok a úhrad.

4.1. Konajúci súd vo veci vydal platobný rozkaz č. 6Csp/21/2020-59 zo dňa 24.03.2020, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Uvedený platobný rozkaz bol uznesením súdu zo dňa 21.04.2020 podľa § 266 ods. 3 CSP zrušený, keďže žalovaní proti uvedenému platobnému rozkazu podali odpor prostredníctvom svojho práv. zástupcu zo dňa 03.04.2020, v ktorom uviedli, že neuznávajú žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu a podávajú proti nemu odpor.

4.2. Podľa žalovaných žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, keďže prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Podľa názoru žalovaných zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkou k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalovaní navrhli, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovaným právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5.1. Vo veci sa vyjadril práv. zástupca žalobcu elektronickým podaním doručeným súdu zo dňa 05.05.2020. V uvedenom podaní vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná.

5.2. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia uviedol, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Vo vzťahu k položke MP3, teda

nákladom spojených s vymáhaním pohľadávky uviedol, že žalovaný v zmluve svojím podpisom súhlasil so zmluvnými podmienkami aj čo sa týka všetkých nákladov. Žalobca navrhol, aby súd podanej žalobe v zmysle žalobného petitu vyhovel a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania.

6. Práv. zástupca žalobcu v elektronickom podaní zo dňa 11.06.2020 uviedol, že netrvá na žalobe týkajúcej sa časti nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 305,08 eur a v tejto časti zoberal žalobu späť. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 10.046,92 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 26.07.2017 do zaplataenia. Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 04.09.2020 požiadal o zmenu strán na strane žalobcu s tým, aby namiesto doterajšieho žalobcu do konania vstúpil Intrum Slovakia, s.r.o., Bratislava, Mýtka 48, IČO: 35 831 154, keďže medzi ním a žalobcom bola uzavretá rámcová zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 21.08.2020, na základe ktorej sa vlastníkom pohľadávky voči žalovaným stala spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., Bratislava, Mýtka 48. K uvedenému podaniu pripojil uvedenú rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 26.08.2020, plnomocenstvá udelené právnomu zástupcovi žalobcu.

7. Konajúci súd podľa § 80 ods. 1 a 2 CSP uznesením č. 6Csp/21/2020-215 zo dňa 17.09.2020 pripustil zmenu strany na strane žalobcu tak, že do konania namiesto doterajšieho žalobcu vstúpil Intrum Slovakia, s.r.o., Bratislava, Mýtka 48, IČO: 35 831 154.

8. Práv. zástupca žalobcu vo vyjadrení zo dňa 06.10.2020 uviedol, že žalobu o zaplataenie istiny v sume 1.344,44 eur berie späť, keďže po podaní žaloby žalovaní uhradili túto sumu úhradami zo dňa 13.01.2020 v sume 163,40 €, zo dňa 11.02.2020 v sume 152,73 €, zo dňa 17.03.2020 v sume 152,73 €, zo dňa 16.04.2020 v sume 155,43 €, zo dňa 30.04.2020 v sume 155,43 €, zo dňa 15.06.2020 v sume 170,97 €, zo dňa 21.07.2020 v sume 170,97 €, zo dňa 28.07.2020 v sume 119,16 €, zo dňa 26.08.2020 v sume 103,62 €. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 8.702,48 €, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 10.046,92 € od 26.07.2017 do 13.01.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 9.883,52 € od 14.01.2020 do 11.02.2020, úrok z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 9.730,79 € od 12.02.2020 do 17.03.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 9.578,06 € od 18.03.2020 do 16.04.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 9.422,63 € od 17.04.2020 do 30.04.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 9.267,20 € od 01.05.2020 do 15.06.2020, úrok z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 9.096,23 € od 16.06.2020 do 21.07.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 8.925,26 € od 22.07.2020 do 28.07.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 8.806,10 € od 29.07.2020 do 26.08.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 8.702,48 € od 27.08.2020 do dňa zaplataenia. Zároveň žiadal, aby súd konanie o zaplataenie sumy 1.344,44 eur s príslušenstvom zastavil.

9. Práv. zástupca žalovaných 1/ a 2/ podaním zo dňa 22.10.2020 oznámil, že žalovaní súhlasia s čiastočným späťvzatím žaloby. Zároveň poukázal na ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách a uviedol, že za výzvu podľa tohto ustanovenia nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, keďže tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v danom prípade je potrebné predložiť výzvu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s., a pretože žalobca takúto výzvu nepredložil, žalobca nemá v tomto konaní aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Poukázal na to, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Poukázal pritom na Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 23Co/17/2016, na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/151/2018 a na Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 1Co/301/2019 a žiadal, aby súd konanie v časti, v ktorej žalobca zoberal žalobu späť konanie zastavil a aby žalobu o zvyšku zamietol.

10.1. Súd prvej inštancie, pojednávajúc v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov na základe vyššie uvedených skutočností a na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení mal za to, že nárok uplatnený žalobcom je oprávnený, keďže svoj nárok si uplatňuje na základe vyššie uvedenej zmluvy o úvere dohodnutej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými, na základe ktorej žalovaným bola poskytnutá pôžička v sume 13.000 eur, ktorú sa žalovaní zaviazali vrátiť v splátkach po 225,61 eura mesačne po dobu 96 mesiacov, a teda obaja žalovaní pri včasnom a riadnom splácaní mali žalobcovi vrátiť celkom sumu 21.658,56 eura.

10.2. Mal za preukázané, že obaja žalovaní na úhradu uvedeného úveru do podania žaloby uhradili na úhradu uvedeného dlhu úhradu 4.565,85 eura. Obaja žalovaní porušili svoju povinnosť splácať pôžičku včas a riadne, preto ich žalobca listom zo dňa 26.05.2017 vyzval k úhrade dlžných splátok a upozornil ich na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, a keďže obidvaja žalovaní ani v

dodatočne poskytnutej lehote 30 dní dlžné splátky nesplátili, žalobca dňa 19.07.2017 úver zosplatnil, o čom informoval obidvoch žalovaných listom zo dňa 20.07.2017.

10.3. Žalovaní sa teda dostali do omeškania viac než tri mesiace, a preto žalobcovi vzniklo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu. Súd mal za preukázané, že žalovaná suma 10.352 eura predstavuje rozdiel medzi sumou 14.612,77 eur, ktorá predstavovala zostatok dlhu ku dňu zosplatnenia úveru, ku ktorej boli pripočítané náklady spojené s vymáhaním pohľadávky v sume 305,08 eur a sumou 4.565,85 eura ktorú žalovaní zaplatili do podania žaloby (14612,77 eura + 305,08 eura mínus 4565,85 eur = 10.353,- eur).

10.4. Konajúci súd nepovažoval za dôvodnú obranu žalovaných, že nebola overená bonita žalovaných pred poskytnutím úveru, keďže žalovaní pred poskytnutím uviedli, že im nie sú známe okolnosti, ktoré by mali vplyv na riadne plnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, preto túto námietku považoval za účelovú. Mal za to, že v danom prípade došlo zo strany žalobcu k riadnemu zosplatneniu úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaným bolo zaslané oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zaslané listom zo dňa 20.07.2017, pričom listom zo dňa 26.05.2017 boli upozornení na to, že úver bude zosplatnený. Súd preto s poukazom na ustanovenie § 489, § 491 a § 657 Občianskeho zákonníka žalobe vyhovel.

10.5. Okrem istiny priznal žalobcovi aj príslušenstvom pohľadávky, t. j. úroky z omeškania, o výške úrokov z omeškania rozhodol podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády číslo 87/1995 Z. z. v platnom znení, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu, pričom základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu omeškania s plnením peňažného dlhu predstavovala 0,00 %, a teda úrok z omeškania predstavuje 5 %. Uvedené príslušenstvo súd priznal podľa ustanovenia § 517 odsek 2 a § 121 odsek 3 Občianskeho zákonníka.

11. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.705,83 eura zastavil s poukazom na ustanovenie § 145 ods. 2 CSP, keďže žalobca v tejto časti zobral žalobu späť s podaním zo dňa 06.10.2020, pričom právny zástupca žalovaných podaním zo dňa 22.10.2020 oznámil, že s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasí.

12.1. O trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, a keďže žalobca bol, čo sa týka sumy 8.646,17 eura úspešný, a teda bol prevažne úspešný, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ustanovenia § 267 CSP, lebo žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.705,83 eura, keďže žalovaní po podaní žaloby zaplatili žalobcovi na úhradu záväzku zo zmluvy uvedenú sumu, a teda procesne zavinili, že konanie bolo v tejto časti zastavené.

13. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku I., ktorým súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 8.646,17 eura s príslušenstvom a proti záväznému III. výroku podali žalovaní 1/ a 2/ v zákonnej lehote odvolanie s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP.

14.1. Porušenie práva na spravodlivý proces podľa názoru žalovaných spočíva v tom, že žalovaní v rámci prostriedkov procesnej obrany ako jeden z hlavných argumentov namietali nepreukázanie splnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimitáciu, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo.

14.2. Okresný súd nezdôvodnil na základe čoho mal preukázané splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, a teda mal preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu. Nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia spočívajú v tom, že konajúci súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru postupoval s odbornou starostlivosťou a skúmal bonitu žalovaných, a teda nie je dôvod na určenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov a taktiež, že boli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pôžičky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

14.3. Poukajúc na ustanovenie § 220 ods. 1 CSP uviedli, že Ústavný súd už viackrát vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). Odôvodnenie rozhodnutia bez vyhodnotenia listinného dôkazu, len na teoretickom základe, bez argumentov vychádzajúcich z konkrétnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru je porušením práva na spravodlivý proces.

14.4. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neobsahuje ani zmienku o tom ako sa súd vysporiadal so skutočnosťou, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky

z banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a preto žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009: „Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevyсловí, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal.“

15.1. Z dikcie ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, čo zákonodarca zdôraznil slovami „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky“ jednoznačne vyplýva, že toto ustanovenie sa vzťahuje výlučne na banku alebo pobočku zahraničnej banky. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom, a teda v roku 2016 a 2017 sa na ňu nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách.

15.2. Od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala Všeobecná úverová banka, a.s. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretne, najmä sú povinné vykonávať obchody s pri vynaložení odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Podľa názoru žalovaných splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinnosti banky, alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaní v rámci prostriedkov procesnej obrany uvádzajú, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zdôraznili, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s.

15.3. V tejto súvislosti odvolatelia poukázali na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.10.2020 sp. zn. 19CoCsp/28/2020 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.05.2017 sp. zn. 11Co/117/2017, ako aj na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 26.02.2019 sp. zn. III.ÚS 4129/18.

16. Keďže veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 citovaného zákona, nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Sankcia uvedená v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy o úvere má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za neplatné, čo má za následok nepreukázanie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. A keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nenastala ešte konečná splatnosť úveru (termín konečnej splatnosti 20.09.2024) a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pre nekonanie s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať za neplatné, zo strany Všeobecnej úverovej banky, a.s. došlo k postúpeniu tzv. nezosplateného, živého úveru, čo je v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách.

17.1. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti.

17.2. Uvedený právny názor potvrdil Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018. K fikcii doručenia poukázali na rozhodnutie Bankovej rady NBS zo dňa 27.11.2018 číslo NBS1-000-024-396 dostupnom na <https://www.nbs.sk/sk/dohlad-nad-financnym-trhom-prakticke-informacie/vyroky-pravoplatnych-rozhodnuti/rozhodnutia-detail/vyrok-rozhodnutia/d37bdd37-e5fe-4975-8ff1-a9d100c15cc4>. Keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovaného pred dorúčením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu.

18. Podľa názoru žalovaných je právne irelevantné, že dorúčením žaloby žalovaným bolo preukázané doručenie predžalobnej upomienky. Predžalobná upomienka je neplatný právny úkon, pretože právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch,

nejde o výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vypracovanú bankovým subjektom a táto výzva sa vzťahuje na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a nie na upozornenie na postúpenie pohľadávky. Za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019 Z uvedeného dôvodu žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex offio.

19. Na základe uvedených skutočností žalovaní navrhli, aby Krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že vo zvyšnej časti zamietne žalobný návrh a prizná žalovaným právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci. Žalovaní si v prípade úspechu v spore uplatňujú právo na náhradu trov konania za ďalší úkon právnej služby (písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej), v celkovej výške 337,68 Eur v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (1 úkon právnej služby 270,53 Eur + režijný paušál 10,87 Eur + 20 % DPH 56,28 Eur) na č. ú.: IBAN N..

20.1. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných poznamenal, že žalovanými napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne, lebo súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím sa v plnej miere stotožňuje. Námietku skúmania bonity žalovaných považuje za účelovú a rovnako je nedôvodná námietka nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

20.2. Poukázal na skutočnosť, že predmetnú pôžičku žalovanému neposkytovala banka. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. nikdy bankou nebola, bola poskytovateľom spotrebiteľských úverov v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Poskytnutý úver nebol bankovým produktom a právny vzťah medzi žalovanými a pôvodným veriteľom nepodliehal právnemu režimu zákona o bankách. Išlo o spotrebiteľský úver podliehajúci režimu zákona o spotrebiteľských úveroch vrátane podmienok postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru podľa § 17. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru splnené boli.

20.3. Všeobecná úverová banka a.s. je len právnym nástupcom pôvodného veriteľa, ktorý zanikol rozdelením k 31.12.2017. Avšak aj v prípade ak by postúpenie pohľadávky podliehalo splneniu obligatórnych podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, tieto boli splnené. Pred postúpením pohľadávky boli žalovaní napriek písomnej výzve nepretržite v omeškaní s plnením čo i len časti svojho záväzku a pôvodný veriteľ ich preukázateľne vyzval na jeho splnenie písomnou výzvou zo dňa 26.05.2017, ktorá im bola doručená dňa 01.06.2017. Právny názor zástupcu žalovaných, že písomná výzva má byť dlžníkovi zaslaná bezprostredne pred postúpením nemá oporu v zákone. Tento nesprávny právny názor nepodporujú ani rozhodnutia všeobecných súdov, na ktoré sa odvoláva právny zástupca žalovaných. Naopak, ustálená rozhodovacia prax všeobecných súdov považuje odoslanie výzvy na zaplatenie čo i len čiastočne omeškaného peňažného záväzku, kedykoľvek po vzniku tohto omeškania za splnenie tejto zákonnej podmienky. V tomto smere odkázal na záver vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 8Co/564/2015 zo dňa 30.11.2015 ako aj na právny záver vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline pod č. k. 10Co/530/2015-177 zo dňa 31.03.2018. Navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu ako vecne správny v napadnutých výrokoch potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

21. Žalovaní na základe prípisu Okresného súdu zo dňa 11.06.2021, ktorým boli žalovaní v lehote 15 dní vyzvaní na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalobcu k podanému odvolaniu zo strany žalovaných prostredníctvom právneho zástupcu poukázali na to, že žalobca sa vo svojom vyjadrení k odvolaniu obmedzil na strohé konštatovanie, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a argumenty žalovaných sú podľa žalobcu účelové, bližšie sa len vyjadril k nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

22.1. Žalobca nepreukázal, že právny predchodca žalobcu postupoval pri skúmaní bonity žalovaných s odbornou starostlivosťou. Žalobca síce preveril úverovú záťaženosť v príslušnom registri, nepreveril, alebo nezískal však hodnoverné informácie o výdavkoch žalovaného na živobytie, ubytovanie, strava, náklady na energie, a keďže pri uvádzanom príjme poskytol žalovaným úver vo výške 13 000 Eur, jednoznačne nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Vyššie uvedené potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.10.2016 sp. zn. 6Co/171/2016. Veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 citovaného zákona, preto nie je oprávnený požadovať jednorazové

splatenie dlhu. Sankcia uvedená v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy o úvere má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za neplatné.

22.2. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti žalovaný uvádza, že predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu, ktoré možno považovať za právne úkony realizované v zmysle §53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, teda ide o výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, treba považovať pre neurčitost' v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takom prípade má žalobca nárok len na splátky zročné ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

22.3. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom, a teda v roku 2016 a 2017 sa na ňu nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala Všeobecná úverová banka, a.s. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné vykonávať obchody s pri vynaložení odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Podľa názoru žalovaného splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinnosti banky, alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uvádza, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s. Na základe uvedených skutočností žalovaní navrhujú, aby Krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu v zmysle § 388 CSP zmenil a to tak, že vo zvyšnej časti zamietne žalobný návrh a prizná žalovaným právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci.

23.1. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaných k jeho vyjadreniu zotrval na svojom tvrdení vo vyjadrení k odvolaniu čo sa týka aktívnej legitímácie žalobcu. K námietke žalovaných vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaných poukázal na tú skutočnosť, že občianske preukazy žalovaných neboli žiadnym spôsobom odcudzené, boli doložené pri podpise úverovej zmluvy spolu s preukazmi poisťencov a klienti spĺňali štandardné riskové podmienky. Žalovaní podpisom danej zmluvy prehlásili, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaní taktiež prehlásili, že ku dňu podpisu zmluvy im neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie ich záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaní mali možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporovali. Zmluvné podmienky boli žalovanými riadne podpísané. Žalovaní zároveň z titulu zamestnanca preukázali výšku ich mesačného príjmu. Ako dôkaz predložili výpisy z účtov, potvrdenie zamestnávateľa o príjme, rozhodnutie zo sociálnej poisťovne a iné, pričom tieto doklady pripája v prílohe tohto podania.

23.2. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovanými uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaní spočiatku riadne hradili predpísané splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovaným riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaní žiadnym spôsobom neinformovali nášho právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovaným riadne splácať poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaných nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by náš právny predchodca posúdil a so žalovanými dohodol nové podmienky splácania. Má za to, že zdroj príjmu a schopnosť splácať predmetný úver boli preukázateľne preverené, a teda nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti skúmania bonity žalovaného sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru podľa § 7 z. z. 129/2010 Z. z. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 30.11.2020, sp. zn. 6Csp/21/2020 postupom podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu ako vecne správny v napadnutých výrokoch potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

24. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaných 1/ a 2/ ako podané včas (362 ods. 1 CSP) oprávnenými osobami v neprospech ktorých bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127, § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo vyhovujúcej časti v spojení s výrokom o nároku na náhradu trov konania zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 CSP a nové rozhodnutie. V odvolaní nenapadnutej (zastavujúcej) časti (II. výrok) rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť.

25.1. Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak a/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, b/ súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

25.2. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

25.3. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

26.1. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

26.2. Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

27. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia, pričom štruktúra odôvodnenia súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. V rozpore s tam uvedenými požiadavkami je nielen úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej novej interpretácii nevyplývajú, a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť vyvedené. Právo (strany sporu) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Účelom odôvodnenia rozhodnutia je totiž preukázať jeho správnosť, logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu i s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní súdnych rozhodnutí, ktoré preto musia byť preskúmateľné, čo však nemožno povedať o odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie o povolení splátok v tejto veci, pričom súd prvej inštancie ani neskúmal majetkové a sociálne pomery žalovaného a ten tvrdenia o svojich nízkych príjmoch žiadnym spôsobom nepreukázal hoci na ňom bolo dôkazné bremeno preukázať svoje tvrdenia.

28. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo

zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 4/2009).

29.1. Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd skúmal, či konanie v predmetnej veci takouto vadou netrpí. Zákonným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia je existencia vady konania, ktorá sa prejavila v takom nesprávnom procesnom postupe, ktorým súd znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Sem patrí, okrem iného, aj právo na spravodlivé prejedanie veci a v rámci tohto práva je treba zdôrazniť princíp rovnosti strán, princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania a právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Táto vada konania znamená porušenie základného práva strany sporu na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky, okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

29.2. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

29.3. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nie len formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t. j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

30. Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania žalovaných 1/ a 2/ dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vykazuje vady v zmysle § 389 písm. b/ a c/ CSP, teda je nepreskúmateľné a taktiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci z dôvodu, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal námietkou žalovaných v priebehu konania, keď po postúpení pohľadávky z pôvodného žalobcu VÚB, a. s. Bratislava (postupcu) na terajšieho žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o. Bratislava (postupníka) k 21.08.2020, namietali, že žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle tohto ustanovenia, a preto žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex offio.

31. Po preskúmaní odvolaními napadnutého rozhodnutia, odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod je daný, lebo rozhodnutie prvoinštančného súdu trpí vytýkanou vadou.

Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej na strane žalobcu alebo pasívnej na strane žalovaného, je podstatnou súčasťou každého súdneho skonania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, t. j. ex offio, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala, pričom zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29.06.2010). V prípade, ak konajúci súd ignoroval námietku žalovaných o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, ktorú je povinný skúmať v priebehu konania, potom zaťaží svoje konanie takou procesnou vadou, ktorá vážne zasahuje do obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru (pozri rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 266/2014).

32. Pod pojmom aktívna vecná legitímácia je potrebné rozumieť také hmotnoprávne postavenie, z ktorého žalobcovi prináleží ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na

strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania. Odvolací súd v danom prípade zastáva ten názor, že nie je postačujúce, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky.

33.1. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania bola žaloba, ktorou sa žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s.) domáhal proti žalovaným 1/ a 2/, aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 10.352 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.07.2017 do zaplatenia, dôvodiac tým, že žalobca a žalovaní uzatvorili dňa 15.08.2016 zmluvu o pôžičke č. 8016375, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným pôžičku vo výške 13.000 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mali žalovaní splácať pôžičku v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 225,61 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 21.658,56 eura. Ku dňu podania žaloby žalovaní uhradili z uvedenej zmluvy sumu 4.565,85 eura.

33.2. Vzhľadom na to, že žalovaní porušili svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 20.7.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaných na úhradu dlžných splátok, na čo im poskytol dodatočnú lehotu 30 dní, pričom ich upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalobca toto oprávnenie využil a dňa 19.7.2017 úver zosplatil, o čom žalovaných upovedomil listom z 20.7.2017 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

34.1. Na základe návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu podľa § 80 ods. 1, 2 CSP rozhodol súd prvej inštancie uznesením zo dňa 19.09.2020 č. k. 6Csp/21/2020-215, že pripúšťa zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto doterajšieho žalobcu vstupuje Intrum Slovanka s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154.

34.2. Žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 06.10.2020 zobral žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 1.344,44 eura s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaní po podaní žaloby vykonali úhrady spolu v sume 1.344,44 eura, a preto konanie v časti o zaplatenie sumy 1.344,44 eura s prísluňajúcim úrokom z omeškania žiadal zastaviť a zároveň upravil petit žaloby. Ďalším podaním doručeným prvoinštančným súdom dňa 16.10.2020 žalobca oznámil konajúcemu súdu, že žalovaní po podaní žaloby vykonali ďalšiu úhradu v sume 56,31 eura, preto berie žalobu v časti o zaplatenie sumy 56,31 eura s prísluňajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. Zároveň upravil petit žaloby a navrhol, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 8.646,17 eura s prísluňnými úrokmi z omeškania. Následne na to súd prvej inštancie rozhodol o zmenenej žalobe napadnutým rozsudkom.

35. Odvolací súd po preskúmaní obsahu súdneho spisu dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 1/ a 2/ je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné v súvislosti s aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu, ktorú žalovaní namietali v priebehu konania súdu, keďže sa vôbec nezaoberal právnym posúdením ohľadne splnenia podmienok ustanovených § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o bankách“), ktoré sa vyžaduje, ak banka (VÚB, a.s.) postupuje svoju pohľadávku na nebankovú spoločnosť (Intrum Slovakia s.r.o.).

36. Pretože k postúpeniu pohľadávky v danej veci došlo medzi bankou a nebankovým subjektom, okrem všeobecnej úpravy postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka je potrebné zohľadniť aj špeciálnu úpravu týkajúcu sa postúpenia pohľadávky podľa Zákona č.483/2001 Z. z. o bankách, zakotvenú v jeho ustanovení § 92 ods. 8, ktoré ustanovenie sprísňuje zákonné predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je vždy zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá je dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňujú platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky.

37. Ustanovenie § 525 OZ určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určených podmienok. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je práve takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky (popri všeobecných v OZ), za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení do 31. decembra 2016 oprávňovalo banku postúpiť tretej osobe len pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo 36/2020 z 15.12.2020).

38. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách účinného od 01.01.2017 (teda aj v čase postúpenia pohľadávky v danej veci) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

39.1. Osobitným predpisom podľa tohto ustanovenia je ustanovenie § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), podľa ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

39.2. Podľa § 20 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a.

39.3. Podľa § 20a ods. 1 ZoSÚ na udelenie povolenia poskytovať spotrebiteľské úvery podľa § 20 ods. 1 písm. a/ musí mať žiadateľ právnu formu akciovej spoločnosti, právnu formu jednoduchej spoločnosti na akcie, právnu formu spoločnosti s ručením obmedzeným alebo právnu formu európskej spoločnosti alebo musí byť založený na účely zápisu akciovej spoločnosti, na účely zápisu jednoduchej spoločnosti na akcie, na účely zápisu spoločnosti s ručením obmedzeným alebo na účely zápisu európskej spoločnosti do obchodného registra a musí preukázať splnenie v zákone stanovených podmienok.

40.1. Hoci v danej veci z oznámenia o postúpení pohľadávky vyplýva, že k 21.08.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky medzi VÚB, a. s. a Intrum Slovakia, s. r. o., súd sa postúpením pohľadávky na žalobcu v zmysle citovaných zákonných ustanovení nezaoberal, teda aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu neskúmal v zmysle príslušných ustanovení, a to napriek tomu, že ju žalovaní 1/ a 2/ po oboznámení sa s oznámením o postúpení pohľadávky namietali a tiež napriek tomu, že súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Konajúci súd sa potom ani nezaoberal tým, či došlo pred postúpením pohľadávky k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a či pre predčasné vyhlásenie splatnosti úveru boli splnené zákonné podmienky, vrátane účinného doručenia písomnej výzvy predchodcu žalobcu (VÚB, a.s.) žalovaným 1/ a 2/, ktorí namietali, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o okamžitej splatnosti úveru, lebo tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Napriek tomu, že žalovaní tieto skutočnosti namietali, súd prvej inštancie sa nimi vôbec nezaoberal, a teda ich ani neodôvodnil.

40.2. Súd prvej inštancie sa bude zaoberať aj námietkou žalovaných o tom, či právny predchodca žalobcu si v súlade so zákonom preveroval ich úverovú zaťaženosť, a teda či nedošlo k porušeniu § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý je sankcionovaný sankciami uvedenými v § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpísania zmluvy.

41.1. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

41.2. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

42. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).